

[Bertel Dahlgaard.]

som dette, der betyder 126 Mill. Kr. i nye indirekte Skatter, hvad der for mange sikkert lyder afskrækkende, vil man ikke afvise, selvfølgelig ogsaa fordi, som der er sagt, Rigsdagen ved, at den har Ansvaret for store Udgiftslove — og saa maa den ogsaa være hjemme, naar Regningen kommer.

Men selvfølgelig maa man se paa Enkelthederne. Det afgørende er jo ikke saa meget dette, at en Skat er indirekte. Til syvende og sidst er dette Spørgsmaal, om en Skat er direkte eller indirekte, jo kun et Spørgsmaal om Opkrævningsformen. Det afgørende er selvfølgelig ogsaa for en indirekte Skat, om der er et rimeligt Forhold mellem de Satsler, de forskellige Befolkningsdele maa betale efter, og først og fremmest Spørgsmaalet om, hvor nær man gaar de elementæreste Livsfornødenheder. Jeg vil gerne nu efter min korte Gennemlæsning af Forslaget sige, at jeg har fundet enkelte Skønhedspletter, som jeg synes Finansministeren skulde være behjælpelig med at faa fjernet.

Den her foreslaaede Tobaksbeskatning skal ved Siden af de umaadelige Beløb, Beskatningen indbringer i Dag, indbringe 50 Mill. Kr. Jeg nævner i denne Forbindelse en saadan lille Ting som dette, at det lyder jo, naar man ser paa den foreslaaede Cigarbeskatning, overmaade uskyldigt, naar der staar, at Mindsteafgiften paa Cigarer forhøjes med 1 Øre, men den, der er lidt fortrolig med denne Lovgivnings Mekanik, ved, at dette Ordvalg er ensbetydende med, at selv den billigste Cigar skal forhøjes med 1 Øre, medens de dyreste og fineste Cigarer overhovedet ikke forhøjes med en eneste Øre. Det kan sikkert ikke opretholdes.

Jeg gør ogsaa opmærksom paa en saadan Ting som denne lille Bestemmelse om, at Cigarillosbegrebet forskydes, saadan at de største Cigarillos nu fremtidig skal regnes som Cigarer i Beskatningen. Det betyder, at nogle ganske almindelige, tarvelige Cigarillos, der ligger i en Vægtklasse af 3—3½ g pr. Stk., faar en Forhøjelse af Beskatningen paa mellem 4 og 5 Øre. Det er meget.

Og saa er der Ølbeskatningen. Det er allerede nævnt, at man nu igen inddrager det almindelige Hvidtøl. Dermed er vi kom-

met ind paa de almindeligste Livsfornødenheder. Et Glas Hvidtøl maa dog vist være, hvad et tørstigt Menneske skal kunne regne med at drikke uden Forfølgelse af Finansministeren, naar man ikke har Raad til at drikke bajersk Øl. Og Mineralvande! Naar man nu skal straffes med 20 Øre pr. l for at drikke dette Vand foruden den Straf, der i Forvejen ligger i at skulle drikke det, maa jeg sige, at saa frygter man oprigtigt talt, hvad Byernes Vandvæsen kan finde paa at beskatte Kommunevandet med. Dernæst er der Frugtvinen. Det er maaske en lille Ting, men jeg gør dog opmærksom paa, at for den letteste Frugtvin forhøjes Skatten med 25 pCt., men den kraftigere, langt mere alkoholholdige Frugtvin, forhøjes kun med 15 pCt. Jeg synes egentlig, det burde være omvendt.

Endelig maa jeg maaske have Lov at spørge den højtærede Finansminister: Synes den højtærede Minister egentlig ikke, at en Skattelov, der omfatter et saa umaadeligt Beløb lagt oven paa de Skatter, der allerede eksisterer paa dette Omraade, bør gøres midlertidig? Kan det være rigtigt i dette Øjeblik at vedtage denne Skattelov som permanent? (*Finansministeren* [Thorkil Kristensen]: Det er ikke foreslaaet. Der er foreslaaet til 31. Marts 1948). Om Forladelse, jeg beder undskyld, jeg har ikke set den Linie, jeg takker Finansministeren.

Vi vil fra vor Side gerne bidrage til et Resultat ved Behandlingen af dette Lovforslag, men vi beder om, at saadanne Pletter som dem, jeg her har nævnt, maa blive fjernet, og dermed vender jeg til Slut tilbage til det, jeg begyndte med: blot man ved Behandlingen af dette Forslag kunde være sikker paa, at det i fornøden Grad bidrager til at skabe økonomisk Tryk her i Landet. Derfor vilde jeg meget have ønsket, at den højtærede Finansminister samtidig med Forelæggelsen af dette Lovforslag havde kunnet forelægge Eengangsskatten. Vi er her efter min Mening ved noget meget vigtigt, og jeg skal sige hvorfor. Den højtærede Finansminister er med sin nationaløkonomiske Autoritet gaaet ind for, at denne Eengangsbeskatning er en nødvendig Forudsætning for det økonomiske Livs Sanering her i Landet. Den højtærede Finansminister er utvivlsomt ogsaa enig i, at denne Eengangsbeskatning